

школярів самостійно мислити. Вони ведуть думку учня від фактів до узагальнень, від елементарних узагальнень до складніших і вчать систематизувати знання, отримані різними шляхами, і самостійно користуватися ними під час аналізу нових явищ.

Висновок і перспективи подальших досліджень. Таким чином, процес формування лексичних навичок учнів старших класів на уроках англійської мови повинен базуватись на використанні проблемних ситуацій, що позитивно вплине на формування цільової компетентності та на загальні педагогічні умови набуття таких навичок. Аналізі методик формування лексичних навичок учнів закладів середньої освіти стане наступним кроком нашого дослідження.

ЛІТЕРАТУРА

- 1.Лунячек В. Нова українська школа: практична реалізація. URL: <http://osvita.ua/school/reform/53666/> (дата звернення: 12.04.2023).
- 2.Нова українська школа. / Упорядники: Л. Гриневич, О. Елькін, С. Калашнікова, І. Коберник, В. Ковтунець та ін.; за заг. ред. М. Грищенко. 2016. 34 с.

Стульківська С.В.

група МАМ-13

Тернопільський національний педагогічний університет ім. В. Гнатюка

Науковий керівник – док. пед. наук, професор Задорожна І.П.

THE PECULIARITIES OF THE CONCEPT “HORROR” IN LITERATURE

For centuries, readers have been captivated by the horror genre, which has the ability to evoke emotions such as fear, disgust, and awe through the written language. Horror literature has taken many forms over the years, exploring everything from supernatural creatures to psychological terrors. The investigation of the concept of horror in literature is relevant for various reasons. We can learn more about human psychology and some of our most primal and universal emotions by examining the characteristics of this specific genre. We can also develop an appreciation for the art of using language and imagery as verbal means of expression to create powerful emotional responses. In this article, we will investigate the concept "horror" in the context of literary fiction, examining its nature, the genre's appearance, and some of its key features.

Some of the scholars have studied the concept of horror in fiction, such as Noël Carroll, Sigmund Freud, H.P. Lovecraft, Stephen King, and others. Each of them has brought their own perspective and expertise to the topic.

The term "horror" has its roots in the Latin verb "horrere," which means to tremble or shudder (or, in the case of hair, to stand on end). In literature, horror typically represents stories or texts that intend to provoke feelings of fear, shock, or disgust (or a combination of these), along with associated emotions such as dread or suspense. While it is not always the case, horror is often centered around supernatural phenomena or fantastic events [5].

Mathias Clasen, in his article –The horror, the horror, gives broad observations about the nature of horror as a genre based on the ideas of several scholars, including H.P. Lovecraft's essay "Supernatural Horror in Literature" (1927). In his article, he points out that comprehending the essence of horror involves acknowledging that present-day horror literature has developed from earlier forms of stories that are quite similar. H.P. Lovecraft traced the origins of modern horror stories back to "the earliest folklore of all races" and tracked its evolution from folktales

to the Gothic novel and, ultimately, to the contemporary tale of terror. Therefore, horror is not entirely a result of social or cultural influences, but rather a natural outcome of human nature's evolution. –Horror is what happens when Homo sapiens meets the world; it is a –natural genre, not the chance product of an unusual mind or a specific set of cultural circumstances on stories. Mathias Clasen also mentions Lovecraft's ideas concerning the horror genre being an ancient form of storytelling that has existed since the beginning of human thought and speech. The author explains that this is unsurprising given the genre's close connection with primal emotions [2].

Noël Carroll, a philosopher and scholar, has written extensively on the aesthetics of horror in both literature and film. His book "The Philosophy of Horror: Or, Paradoxes of the Heart" (1990) explores the psychological and emotional effects of horror on the audience.

Noël Carroll singles out the notion of "art-horror", which he defines as –an emotion, one reflected in the emotional responses of characters to the monsters in works of horror. The author suggests that it is –an occurrent emotional state, as is a flash of anger, rather than a dispositional emotional state, such as undying envy. An occurrent emotional state has both physical and cognitive dimensions [1].

We can state that the effect of horror directly depends on the reader and his emotional reaction. As a famous American writer, Peter Straub noted, –horror stories are about engagement. About actual experience, instead of simulated, false experience...it's about discovering one's ability to feel in certain ways, and deepening and widening one's emotional experience by that means... [1].

The concept of horror is often confused with the concept of terror. According to a free Internet-based encyclopedia, Wikipedia, the distinction between terror and horror is –a standard literary and psychological concept applied especially to Gothic and horror fiction. *Terror* is usually described as the feeling of dread and anticipation that *precedes* the horrifying experience. By contrast, *horror* is the feeling of revulsion that usually *follows* a frightening sight, sound, or otherwise experience [3].

Stephen King proposes that there are three levels of horror that work together to create a successful horror story and keep audiences engaged.

The first level is revulsion, which triggers a physical reaction of disgust in the audience. The second level is horror, which involves the –graphic portrayal of the unbelievable that the audience struggles to comprehend, often causing fear. Finally, the highest level is terror, which induces fear through the power of imagination, where the specifics of the horror exist only in the mind of the reader [4].

Horror stories often rely on presenting audiences with things that they cannot easily comprehend or explain, such as chaos or aberrations, in order to create a sense of fear and unease. It also suggests that part of what makes horror stories effective is the way they play on our innate desire for order and structure in the world. When we encounter things that seem to defy logic or order, it can be deeply unsettling and frightening, because it challenges our sense of control over our surroundings and our understanding of how the world works. As King puts it, –it is not the physical or mental aberration in itself which horrifies us, but the lack of order which these aberrations seem to imply [4].

To sum up, horror is a genre of literature that has fascinated readers for centuries, eliciting a range of emotions such as fear, disgust, and awe. Scholars and philosophers have studied the concept of horror in fiction, and have proposed various theories on its nature and effects on the audience. While horror can be seen as a product of human nature, it is also shaped by cultural and social factors. Horror literature often plays on our innate desire for order and structure, challenging our understanding of the world and generating fear and unease. By studying the peculiarities of horror in literature, we can gain a deeper understanding of human

psychology and the primal emotions that shape our experiences. Ultimately, horror is a powerful tool for storytelling, allowing authors to create powerful emotional effects through the use of language and imagery.

REFERENCES

1. Carroll N. *The Philosophy of Horror or, the Paradoxes of the Heart*. N.Y.: Routledge, 1996. 272 p.
2. Clasen Mathias. *The Horror! The Horror!* 2010. URL: https://www.researchgate.net/publication/334203697_The_Horror_The_Horror (Last accessed: 18.04.2023)
3. Horror and terror. Wikipedia. October 9, 2022. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Horror_and_terror ((Last accessed: 18.04.2023)
4. Neilan Dan. Stephen King breaks down the different levels of horror. September 13, 2017. URL: <https://www.avclub.com/stephen-king-breaks-down-the-different-levels-of-horror-1806112160> (Last accessed: 18.04.2023)
5. Xavier Aldana Reyes. *Introduction: What, Why and When Is Horror Fiction?* London: British Library Publishing, 2016. p. 7–17.

Танцюра Л. Л.
група СР М-81

Черкаський національний університет ім. Б. Хмельницького
Науковий керівник – канд. філ. наук, ст. викладач Зайковська О. М.

ОСОБЛИВОСТІ МОТИВУ ВИЖИВАННЯ У КАНАДСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ

Канадський літературний дискурс відображає історичний розвиток країни, яка пройшла порівняно довгий шлях від періоду тубільного населення, перших іммігрантів-поселенців, британської колонії та отримання незалежності й ствердження політики мультикультуралізму. Тож, художня література Канади сповнена мотивами виживання, які представляють як фізичне виживання перших іммігрантів на північноамериканському континенті, так і культурне виживання серед багатоголосся етнічних меншин сьогодення.

Дослідженням мотиву виживання у канадській літературі присвячена певна кількість праць канадських дослідників, приміром, Нортропа Фрая [3] та Маргарет Етвуд [2]. Використовуючи метафору гарнізонного менталітету Нортропа Фрая, Маргарет Етвуд чітко формулює центральний символ Канади: виживання, яке частково відображає саму природу канадського існування [2]. Канада – північна країна, умови життя якої створюють «північний менталітет» і передбачають природний відбір [3, с. 74]. Боротьба за виживання в суворих умовах дикого простору вимагала фізичної витривалості від перших поселенців, для яких вижити означало очистити територію від чагарників й дерев та побудувати будинки. Ті, хто вижив, були щасливі не тому, що перемогли дику природу, а тому, що залишилися живими та пережили сувору зиму. Ось тому у канадській літературі на основі ідеї виживання почав формуватися характер типового канадського персонажа [2, с. 112], а виживання стало центральним символом канадського літературного дискурсу. Проте ця теорія Маргарет Етвуд часто різко критикувалася іншими літературними критиками, які прагнули знайти позитивні приклади для канадської літератури та засуджували символ виживання як фаталізм. Приміром, Робін Метью вбачає у цьому символі «песимістичну інтерпретацію канадської національної ідентичності» [6, с. 296].